

Kirken på landet

Hvordan sikrer vi et bæredygtigt kirkeliv?

Det vigtigste er lidenskaben i forkyndelsen (Stender) – der hvor folkekirken er relevant som kirke her og nu

Bæredygtigt kirkeliv afhænger ikke af størrelsen på sognet, ikke forslag om at lukke kirker med under 200 medlemmer (Sareen), men af viljen og interessen for den lokale kirkes liv og vækst, er der nogen der vil engagere sig i den lokale kirke som menighedsrådsmedlemmer (generelt relativt flere på landet end i byen), og kan man få præster til at søge embede

Forskellige vilkår for folkekirken på landet: sognet er ikke den eneste meningsgivende sammenhæng, skoledistrikter, pendlermønstre ift. arbejde, fritid, kultur, forbrug

Forventninger til kirkelivet: mere end søndagens højmesse og de kirkelige handlinger, konfirmander/minikonfirmander, fællesskab, familiegudstjenester, babysalmesang, dåbskampagner

Hvad kan økonomien bære: ikke neutralt at beslutte at opretholde sogneautonomi, finansieres af øvrige sogne i provstiet, og centralt gennem præstebevilling og udligning (pejlemærke om at folkekirken skal være til stede overalt)

Hvad kan embedet bære: forskellige forventninger og aktiviteter kan kræve bredere embedsstruktur, fælles pastorater (størrelse skal understøtte de eksisterende samarbejdsstrukturer), fælles menighedsråd

Mulighederne for fleksibilitet i kirkens egen organisering: give plads til arbejdet med de kirkelige anliggender, kirkens liv og vækst, kirken skal være relevant i forkyndelse, aktiviteter og samspil med foreninger og institutioner

Fælles opgaveløsning med nabosogne: landsbyklynger

Samarbejde i provstiet: fælles økonomisk enhed

Provstiernes rolle om 10 år: understøtte det lokale arbejde i sogne og menighedsråd, fælles om at være kirke, inspirere og motivere til forandring

Menighedsråd på jeres måde: lettere at være menighedsråd, fleksibilitet, regelforenkling, fjerne barrierer for samarbejde, demokratisk forankring og gennemsigtighed

- KORA-rapport: de eksisterende muligheder
- Forsøgslovgivning